

**КОНСТРУКТИВНА ПЕДАГОГІЧНА ВЗАЄМОДІЯ У СИСТЕМІ
«ВИКЛАДАЧ-СТУДЕНТ» ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ
ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОЗДАТНОГО ФАХІВЦЯ**
Ігнатюк О.А.¹, Мартиненко О.М.¹, Молчанова А.О.², Федчишин Н.О.³
*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків¹
ДНВЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України, м. Київ²
Тернопільський державний медичний університет
ім. І.Я. Горбачевського, м. Тернопіль³*

Стратегічне завдання вищої освіти полягає у якісній підготовці нової генерації конкурентоздатних фахівців, спроможних реалізувати свій потенціал у різних галузях виробництва та сферах суспільного життя.

Педагогічну взаємодію у системі “викладач – студент” слід вважати одним з домінуючих факторів, який впливає на мотивацію навчання студента, розвиток і реалізацію власних потенційних можливостей. Такий підхід обумовлює ділову, доброзичливу, спільну співпрацю, що спрямована на досягнення високоєфективного результату у підготовці сучасного фахівця.

Дослідження довели, що конструктивній організації міжособистісної педагогічної взаємодії притаманні такі риси, як: взаєморозуміння обох суб'єктів педагогічної взаємодії, усвідомлення спільних інтересів і необхідності творчої співпраці; побудова співпраці на принципах доброзичливості і довіри; формування позитивної емоційної направленості; взаємодопомога у переборенні виникаючих труднощів; об'єктивність у взаємних оцінках; додержання принципів загальної культури взаємовідносин і спілкування тощо.

До числа причин, які, на думку респондентів, не сприяють розкриттю їхнього творчого потенціалу, були зазначені такі: особистість викладача, його професійні якості, низькі показники або взагалі відсутність педагогічного такту, педагогічної майстерності, відсутність авторитету серед студентів – 42–46 %; направленість викладача на відносини зі студентами, низькі показники толерантності, відсутність доброзичливості у спілкуванні – 39–43 %; перевага репродуктивного стилю навчання над творчим – 35–37 % респондентів.

Утілюючи на практиці чітко вивірені стратегічні та тактичні цілі, викладач формує “суб'єкт – суб'єктні” відносини. Необхідно, щоб викладач був перш за все творчою особистістю, мав високий рівень професійної культури, розуміння особистості своїх вихованців, розуміння та володіння ним технології педагогічної комунікації, яка обумовлює педагогічно доцільні взаємини між викладачами та вихованцями, що підпорядковані досягненню виховного результату та будуються на добровільному визнанні вихованцем авторитету, прав, знань та досвіду викладача, його лідерства. Вихованець прагне вчитися у викладача, спілкуватися з ним, наслідуючи його. Саме такі обставини викликають необхідність молодій людині розвивати себе, розкривати свої потенційні можливості, розвивати та вдосконалювати особистісно-професійний потенціал, ставати мобільним і конкурентоздатним фахівцем.